

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

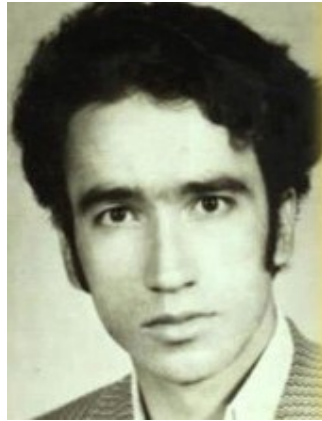
www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شاعر: زنده یاد "داوود سرمد"
ویراستاری و ارسال از: احمد پوپل
۲۵ نومبر ۲۰۲۳

زنده یاد داوود سرمد

اشعار زنده یاد «داوود سرمد»

پیوند

اینجا گیاه هرزه خود روی بی ثمر
با بته های خار
پیوند خورده است
اینجا چراغ لاله خونین آرزو
از تند باد یأس
دیری ست مُرده است
اینجا درخت بید
کز خون پاک قلب زمین نوش کرده است
اکنون که زیر جلد درشت و سیاه خویش
چون غول چاق و خیره سری جوش خورده است

احسانِ مادرانه این خاکِ پاک را
با ننگِ جاودانه فراموش کرده است
در سایهٔ فسردگی سردِ برگِ بید
یک باغبان پیر
آسوده، بی خیال
دیری ست خفته است
تک بُته های وحشی گلِ گر چه رُسته اند
اما هزار حیف
کز دستِ گرمِ نورِ طلایی آفتاب
آن سان که می سزد
در عمر خویش هیچ نوازش ندیده اند
چون چترِ شاخِ بید
برگ‌هاواره های غم آلود غنچه ها
افکنده سایهٔ سرد
چون کوه رنج و درد
زین روی هر کدام
افسرده و خُکزده و نا شگفته است
در دست و پای نازکِ بالندگی و رشد
زنجیرِ تابخورده پیچک تنیده است
دیوار های باغ که از دستِ برف و باد
از پا نشسته اند
دیگر به روی دُزد
دیوار نیستند
دیگر به چشم حرصِ چپاولگرانِ باغ
چون خار نیستند
هر روز دزد تشنه لب از دور دستها
آید زخون باغ کُشد ساغرِ شراب
بی آن که باشدش زهیا هوی باغبان
یک ذره اضطراب!
در هر قدم هزار امید نهفته را
با پای کورِ خویش لگد مال می کند
با میده بیژِ سنجشِ غارتگرانه اش
تخم تلاش را که زده ریشه زیرِ خاک*
از خاک بر کشیده و غریبال می کند

هر چند شعله های ستم سوزِ ناله ها
در رهرو گلوی غم غنچه جوان
چندین گره زده
اما به گوش خار
حرفی نگفته است
رازش نهفته است!

۲۵ حوت ۱۳۵۲ کابل

*- در کتاب رزم پیام آوران که به رنگ سرخ نوشته ام آمده اما در اشعاری که نزد من موجود است
به استناد آن به رنگ آبی اصلاح شده است.
تخم تلاش ریشه زده زیر خاک را - تخم تلاش را که زده ریشه زیر خاک